

Loven). Saa siger jeg, at blot en Mand eller Kvinde stiller sig i en af disse 14 Enkeltmandskredse og faar 50 eller 25 Stemmer — ja, han behøver ikke at faa nogen Stemmer — og kalder sig Partiets Kandidat, saa skal man tage ham. Jeg gad vide, hvordan man efter Lovens Ordlyd kan undgaa ham, det er umuligt. Her foreligger en Tankeløshed, her er et Hul, som Ministeren er plumpet i, og han kunde godt være bekendt ærligt og redeligt at sige: Der er et Hul, som jeg er faldet i. Dette Lovforslag kan ikke gennemføres, det vil enhver give mig Ret i. Efter at dette Spørgsmaal er rejst, kan hverken Ministeren eller nogen Rigsdagsmand tage Ansvaret derfor. Lad os sige, at vi sluttede os sammen om dette Lovforslag — ja, saa maatte Ministeren indrømme, at dette Punkt kunde ikke blive staaende uændret, det Hul maatte lukkes, det er en Umulighed, der hermed vilde skabes.

Endnu en Gang vil jeg sige: Lad os saa gaa til Udvalgsforhandling, det skal for vort Vedkommende ikke mangle paa redelig Villie til ærligt Samarbejde til alle Sider med dem, der vil det, der ogsaa er vort Maal: Den fulde Ligelighed opretholdt og saa Enkeltmandskredse.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg indbyder igen til en rask lille Grundlovsændring og siger, at dette lader sig for Tiden saa uhyre let gøre. En Grundlovsændring er nu aldrig saa lige til, og det Besvar, en saadan vil medføre, er jo ogsaa, selv naar det nuværende Tidspunkt valgtes, ikke helt ubetydeligt. Men vi ved desuden af Erfaring, at naar først Maden er paa Bordet, saa faar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg Appetit, selv om Retterne er aldrig saa lidet appetitvækkende, det ærede Medlem er svær at mætte, naar disse Spørgsmaal er til Behandling. Derfor er det vor bestemte Hensigt ikke at støtte det ærede Medlem i disse hans Bestræbelser. Mener det ærede Medlem nu virkelig ogsaa, at det vilde være tilraadeligt eller gennemførligt at etablere Adgang til et større Medlemsantal i Folketinget end det, vi for Tiden har? (*Borgbjerg: Nej*). Ja, naar der ingen Fare er for, at Medlems-tallet skal blive større, hvad skal vi saa med Grundlovsændringen, den skulde jo dog kun foretages for at aabne Adgang til at skaffe den absolutte Forholdsmæssighed i det Tilfælde, hvor Systemet indenfor de 152 skulde svigte. Men det er det, jeg gentagende har sagt til det ærede Medlem, at det vilde ikke være blevet Tilfældet ved noget Valg siden 1895, og der skal en Forskydning

i de nuværende Partiernes Styrke, som ligger ganske udenfor al Sandsynlighed, for at der skal blive Brug for mere, end der er aabnet Plads for i det foreliggende Lovforslag.

Jeg skulde være kommet med det Jensen-Sønderupske Forslag, jeg skulde have fremsat det her, siger man. Ja, saa vilde de Herrer fra Modpartiernes Side jo have haft ganske let Spil, saa vilde deres Erklæring ganske simpelt være gaaet ud paa dette: Der er jo ingen Alvor i Venstres Ønsker om, at vi skal vende tilbage til Enkeltmandskredse, thi hvis der var det, saa mødte man ikke med Forslag, som i Forvejen er kasseret, som man ved, man overhovedet ikke kan faa gennemført, Men naar man møder med et nyt Forslag, som løser Opgaven — og ingen af de Herrer har kunnet paavise, at dette ikke er Tilfældet —, saa vender de Herrer tilbage til de Jensen-Sønderupske Betragtninger. Det ærede Medlem Hr. Rode smiler, men det kan nu ikke nytte det ærede Medlem noget, de Luftkasteller, han stod og byggede op her forleden Dag, faldt sammen som de Korthuse, de var, da de blev belyst.

Men eet synes det mig, vi maatte kunne faa ud af denne Forhandling, og det er at faa en bestemt Erklæring fra den socialdemokratiske og fra den radikale Gruppe om, hvor vidt de overhovedet vil være med til at gennemføre et Forslag til en Valgordning baseret paa Enkeltmandskredse, uden at der ved en Grundlovsændring tilvejebringes fri Bane for et hvilket som helst Medlemsantal i Folketinget. Hvis det nemlig ikke er de to Partiernes Mening, er der jo ingen Grund til at tale mere om en Ordning, som holder sig *indenfor* den i Grundlovens fastsatte Ramme. Indtil der foreligger en Erklæring, hvori man ganske aabent giver Udtryk for dette, vil jeg vedvarende hævde, at der er udmærket Liv i det foreliggende Lovforslag.

Det er i denne Forbindelse, jeg har omtalt de Konservatives Stilling, thi det ærede Medlem Hr. Borgbjerg synes jo at mene, at fordi et konservativt Blad har talt om dette døde eller selvdøde Forslag, saa laa det dermed paa Logulvet, og saa vilde det ærede Medlem ikke tærse sin Langhalm over dette Dyr. Det synes det ærede Medlem at mene, og det gør jeg opmærksom paa er en Misforstaaelse, denne Sag maa afgøres talmæssigt her i Tinget. Den fremføres med Tilslutning fra det største af Tingets Partier, det næststørste Parti har efter dets Ordførers Sigende varm Kærlighed til Enmandskredse og ønsker at komme tilbage til dem. Et Forslag, som bæres oppe af en saadan Styrke, er ikke dødt; det er